

ระดับที่ ๑ การควบคุมตรวจสอบทางนโยบาย หากมีการอภิปรายไม่ไว้วางใจถึง พฤติกรรมส่อทุจริตหรือส่อร้ายผิดปกติ จะต้องมีการเสนอให้ดำเนินการตามกระบวนการในระดับที่ ๒ ด้วย

ระดับที่ ๒ การควบคุมการส่อทุจริตหรือส่อร้ายผิดปกติ กำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๕ หรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่า ๕๐,๐๐๐ คน เข้าชื่อ ยื่นคำร้องต่อประธานวุฒิสภาให้ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ เมื่อได้รับคำร้องประธานวุฒิสภาจะส่งเรื่องให้ ป.ป.ช. สอบสวนข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานพร้อมทั้งชี้มูล หากไม่มีมูลก็ยุติเรื่อง หากมีมูลผู้ดำรงตำแหน่งนั้นจะต้องพักการปฏิบัติหน้าที่จนกว่าวุฒิสภาจะมีมติ เมื่อ ป.ป.ช. ชี้มูล ก็ต้องส่งเรื่องให้อยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อไป และในขณะเดียวกัน ป.ป.ช ก็จะต้องส่งเรื่องให้ประธานวุฒิสภาเพื่อดำเนินการถอดถอนต่อไป

ระดับที่ ๓ เป็นการวินิจฉัยความผิดทางอาญาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ทุจริตต่อหน้าที่ ซึ่ง ป.ป.ช. สอบสวนแล้วส่งมาให้อยการเพื่อฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง คำพิพากษาของศาลให้เป็นที่สุด

อย่างไรก็ได้ เกื่อง ๕ ปีที่ใช้รัฐธรรมนูญ (พ.ศ.๒๕๔๐) เป็นที่น่าเสียดายที่ มาตรการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ยังไม่อาจสำเร็จแม้แต่เพียงรายเดียว

๓.๒.๔.๕ การดำเนินคดีอาญา กับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

กระบวนการยุติธรรมทางอาญาปกติไม่สามารถเอาผิดทางอาญา กับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐธรรมนูญ (พ.ศ.๒๕๔๐) จึงได้แยกระบบการควบคุมการกระทำส่อทุจริตและการกระทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ออกจากกันให้ชัดเจน กำหนดองค์กรและกระบวนการตรวจสอบการใช้อำนาจดังกล่าวแยกออกจากกันไม่ให้สับสน และสร้างประสิทธิภาพให้มีความเป็นจริงเป็นจังมากขึ้น ทั้งนี้ มีการตั้งศาลฎีกาแผนกคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองขึ้น เพื่อให้เป็นศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาคดีอาญาที่นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น ถูกกล่าวหาว่า ร้ายผิดปกติ หรือกระทำความผิดต่อหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น

เกื่อง ๕ ปี ที่ใช้รัฐธรรมนูญ (พ.ศ.๒๕๔๐) ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้มีโอกาสพิจารณาพิพากษาคดีหลายคดี แม้กระทั่งคดีที่รัฐมนตรีตกลงจำเลย ก็มีคำพิพากษาให้จำคุก แต่อย่างไรก็ได้ โดยเหตุที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เป็นศาลที่พิจารณาพิพากษาคดีอาญา แต่มีเพียงชั้นเดียว และมีการกำหนดให้คำพิพากษาถึงที่สุด ทำให้ในกรณีที่เกิดความผิดพลาดในการดำเนินคดี ไม่มีองค์กรตรวจสอบ

(๑๖)

๓.๒.๕ ผู้ตรวจสอบการแผ่นดินของรัฐสภा

ผู้ตรวจสอบการแผ่นดินของรัฐสภามีหน้าที่ดูแลทุกข์สุขของประชาชน ในการพิจารณาและสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำร้องเรียนในการนี้ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือปฏิบัตินอกเหนืออำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น การปฏิบัติหรือละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ร้องเรียนหรือประชาชนโดยไม่เป็นธรรม ไม่ว่ากรณีจะชอบหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย

นอกจากนั้น ผู้ตรวจสอบการแผ่นดินของรัฐสภายังมีหน้าที่ในการเสนอเรื่องให้มีการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมาย โดยในกรณีที่ผู้ตรวจสอบการแผ่นดินของรัฐสภากล่าวว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือการกระทำใดของบุคคลในภาครัฐ มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ผู้ตรวจสอบการแผ่นดินของรัฐสภากำลังเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครอง เพื่อพิจารณาวินิจฉัย แล้วแต่กรณี

ในช่วงเวลาเกือบ ๙ ปี ในการใช้บังคับรัฐธรรมนูญฯ (พ.ศ.๒๕๔๐) ผู้ตรวจสอบการแผ่นดินของรัฐสภาก็ได้รับเรื่องจากประชาชนจำนวนมาก แต่ผู้ตรวจสอบการแผ่นดินของรัฐสภามิอาจดูแลทุกข์สุขของประชาชนในเชิงรุกโดยการเข้าไปสอบสวนเรื่องที่ไม่มีผู้ร้องเรียนได้ เพราะมีอำนาจเฉพาะการพิจารณาสอบสวนเรื่องที่มีการร้องเรียน ทำให้ผู้ตรวจสอบการแผ่นดินของรัฐสภามิอาจทำงานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ อีกทั้งอำนาจหน้าที่ของผู้ตรวจสอบการแผ่นดินของรัฐสภายังถูกมองว่ามีความซ้ำซ้อนกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๓.๒.๖ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ก่อนใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (พ.ศ.๒๕๔๐) ยังไม่มีองค์กรที่ดูแลในเรื่องสิทธิมนุษยชนโดยตรง ทั้งที่ประเทศไทยต้องผูกพันกับพันธกรณีระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน รัฐธรรมนูญฯ (พ.ศ.๒๕๔๐) จึงได้ตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติขึ้นเป็นองค์กรอิสระ ประกอบด้วยประธานกรรมการ ๑ คน และกรรมการอื่นอีก ๑๐ คน ซึ่งวุฒิสภาคัดเลือกจากผู้ซึ่งมีความรู้ หรือประสบการณ์ด้านการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนเป็นที่ประจักษ์ มีภาระการดำรงตำแหน่ง ๖ ปี และดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ที่สำคัญในการตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรืออันไม่เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี และเสนอมาตรการแก้ไขที่เหมาะสมต่อบุคคลหรือหน่วยงานที่กระทำหรือละเลยการกระทำดังกล่าวเพื่อดำเนินการ ในกรณีที่ปรากฏว่าไม่มีการดำเนินการตามที่เสนอ ให้รายงานต่อรัฐสภาก่อนดำเนินการต่อไป

(๑)

ในช่วงเวลาเกือบ ๕ ปีที่ใช้รัฐธรรมนูญฯ (พ.ศ.๒๕๔๐) คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มีบทบาทในการดูแลในเรื่องสิทธิมนุษยชนเป็นอย่างดี แต่ถูกมองว่าอำนาจหน้าที่บางประการข้ามกับผู้ตรวจสอบการแผ่นดินของรัฐสภา และทำงานได้ไม่คุ้มค่ากับงบประมาณที่เสียไป

๓.๒.๒.๗ การตรวจเงินแผ่นดิน

ก่อนใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (พ.ศ.๒๕๔๐) สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน (ส.ต.ด.) ยังไม่เป็นอิสระ และตรวจสอบไม่ครอบคลุมการใช้เงินแผ่นดินทุกกลักษณะ รัฐธรรมนูญฯ (พ.ศ.๒๕๔๐) จึงได้กำหนดให้มีคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินที่เป็นอิสระ ประกอบด้วย ประธานกรรมการ ๑ คน และกรรมการอีก ๙ คน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา จากผู้มีความชำนาญและประสบการณ์ด้านการตรวจเงินแผ่นดิน การบัญชี การตรวจสอบภายใน การเงินการคลัง และด้านอื่น นอกจากนี้ยังได้กำหนดให้มีผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา จากผู้มีความชำนาญและประสบการณ์ด้านการตรวจเงินแผ่นดิน การบัญชี การตรวจสอบภายใน การเงินการคลัง หรือด้านอื่น โดยมีสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินที่เป็นอิสระ

เกือบ ๕ ปี ใน การใช้รัฐธรรมนูญฯ (พ.ศ.๒๕๔๐) การตรวจเงินแผ่นดินดำเนินการไปได้ด้วยดี แต่ติดปัญหาอันเกิดจากข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการสรุหาราษฎร์ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ทำให้บางช่วงเวลาไม่อาจมีผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินที่สามารถทำงานได้อย่างเต็มที่ นอกจากนั้น ยังมีปัญหาความขัดแย้งในเรื่องอำนาจหน้าที่ระหว่างคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน กับผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน

๔. ข้อเสนอเพื่อเสริมให้การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

๔.๑ ข้อเสนอในภาพรวมของการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ

(๑) ปัญหารัฐบาลใช้กลไกทางธุรกิจหลายประการในลักษณะที่เป็นการควบคุมหรือแทรกแซง สื่อมวลชนบางส่วนได้ ทำให้การแสดงข่าวสารและการตรวจสอบโดยสื่อมวลชนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร มีข้อเสนอให้ห้ามบริษัท ห้างร้าน ที่นักการเมือง คู่สมรส ญาติพี่น้อง เป็นเจ้าของ เข้าไปลงทุนในกิจการสื่อ นอกจากนั้น ควรห้ามสื่อไม่ได้ทำการอันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่นักการเมืองฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

คณะกรรมการการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ พิจารณาประเด็นปัญหานี้แล้ว เห็นว่า ควรกำหนดห้ามบริษัท ห้างร้าน ที่นักการเมือง คู่สมรส ญาติพี่น้อง เป็นเจ้าของ หรือมีอำนาจควบคุม เข้าไปลงทุนในกิจการสื่อ นอกจากนั้น ควรห้ามสื่อโทรทัศน์และวิทยุไม่ได้ทำการอันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่นักการเมืองฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

(๑๘)

(๒) ปัญหาที่อำนาจของประชาชนในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐยังกระทำได้ด้วยความยากลำบาก การกำหนดให้ประชาชนผู้เข้าชื่อเสนอเอกสารหมายหรือถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต้องดำเนินการในการรวบรวมรายชื่อกันเองจำนวนไม่ต่ำกว่า ๕๐,๐๐๐ คน ประชาชนไม่มีสิทธิในการถอดถอนผู้แทนของตนโดยตรง ทำให้ผู้แทนของประชาชนที่ไม่ปฏิบัติตามเจตนาภารณ์ของประชาชนสามารถอยู่ในตำแหน่งได้จนครบวาระ มีข้อเสนอแนะหลายแนวทางได้แก่

๑) ให้ลดจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เข้าชื่อเสนอเอกสารหมายและถอดถอนจาก ๕๐,๐๐๐ คน ให้เหลือเพียง ๓๐,๐๐๐ คน เพราะจำนวนเดิมนั้นมากเกินไป ทำให้การรวบรวมรายชื่อกระทำได้ยาก

๒) เสนอให้คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้ดำเนินการในการรวบรวมรายชื่อ และตรวจสอบรายชื่อผู้เข้าชื่อเสนอถอดถอน โดยเมื่อ ก.ก.ต. รับรองรายชื่อว่าครบจำนวนแล้ว ถือว่าถูกต้อง ให้องค์กรที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป

คณะกรรมการธุรการการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ พิจารณาประเด็นปัญหานี้แล้ว เห็นว่า ควรให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ประสงค์จะถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งยื่นเรื่องต่อ ก.ก.ต. และให้ ก.ก.ต. เป็นผู้ดำเนินการรวบรวมรายชื่อ และตรวจสอบความถูกต้อง (ทำหนังเดียวกับการทำหน้าที่ในการรวบรวมรายชื่อเมื่อมีการเสนอเอกสารหมาย) ก่อนเสนอองค์กรที่เกี่ยวข้อง ต่อไปโดยจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เข้าชื่อนั้นเห็นควรให้คงไว้ที่จำนวนไม่น้อยกว่า ๕๐,๐๐๐ คน

(๓) ปัญหานี้เรื่องความเป็นอิสระขององค์กรตรวจสอบ ที่เกิดปัญหาดังแต่ในขั้นของกระบวนการสรรหาบุคคลเข้ามาสู่ตำแหน่งในองค์กรอิสระ มีการเสนอแนะแนวทางในการแก้ไข ปัญหาไว้หลายแนวทาง คือ

๑) การให้ตัดการเมืองออกจากกระบวนการสรรหา โดยไม่ให้มีตัวแทนของพระองค์การเมืองอยู่ในคณะกรรมการการสรรหา

๒) ให้ลดตัวแทนของพระองค์การเมืองออกจากคณะกรรมการการสรรหา โดยให้เหลือเพียงตัวแทนของพระองค์ที่เป็นฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน ฝ่ายละ ๑ คน

๓) ไม่ใช้กระบวนการสรรหาในรูปแบบของคณะกรรมการการสรรหา แต่กำหนดให้องค์กรด่าง ๆ เช่น ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ที่ประชุมใหญ่ศาลปกครองสูงสุด เป็นต้น เป็นผู้เสนอชื่อผู้ที่เหมาะสมจะดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ แล้วให้ผู้วิสามัญเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบโดยหากวุฒิสภาไม่ให้ความเห็นชอบ ให้องค์กรที่เสนอชื่อนั้น เสนอชื่อบุคคลอื่นอีก

คณะกรรมการธุรการการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ พิจารณาประเด็นปัญหานี้แล้ว เห็นว่า ควรคงตัวแทนของพระองค์การเมืองไว้ในคณะกรรมการการสรรหา เพราะผู้อัยในการเมืองย่อมทราบไปได้ว่าบุคคลที่เข้าสู่กระบวนการสรรหานั้นมีความใกล้ชิดกับการเมืองมากจนทำให้สูญเสียความเป็นกลางหรือไม่ จะได้นำเสนอข้อมูลในคณะกรรมการการสรรหา แต่เพื่อให้เกิดความยุติธรรมระหว่างฝ่ายรัฐบาลกับฝ่ายค้าน เห็นควรกำหนดให้มีตัวแทนพระองค์การเมืองฝ่ายรัฐบาล ๑ คน และฝ่ายค้าน ๑ คน ในคณะกรรมการการสรรหา

(๑)

นอกจากนั้น เพื่อเพิ่มความเป็นอิสระของผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ เห็นควร กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งให้ยาว เช่น ๘ ปี เป็นต้น โดยเมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้ว ห้ามไม่ให้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระหรือองค์กรทางการเมืองอีก

๔.๒ ข้อเสนอในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแต่ละองค์กรและแต่ละกลไกในการตรวจสอบ การใช้อำนาจรัฐ

๔.๒.๑ การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐก่อนบุคคลเข้าสู่ตำแหน่ง

(๑) ปัญหาที่รัฐบาลที่รักษาการระหว่างเลือกตั้งได้เปรียบคู่แข่งทางการเมือง เพราะ นอกจากเป็นผู้กำหนดวันเลือกตั้งแล้ว ยังมีอำนาจรัฐที่สามารถใช้ให้คุณแก่พรรคการเมืองของตน และให้โทษแก่พรรคการเมืองฝ่ายตรงข้ามได้ มีข้อเสนอให้ในระหว่างการเลือกตั้ง “ไม่ให้รัฐบาล รักษาการ แต่ให้ปลัดกระทรวงเป็นผู้รักษาการ อีกทั้งกำหนดให้ผู้มีอำนาจกำหนดวันเลือกตั้ง คือ ก.ก.ต. ไม่ใช่คณะกรรมการตั้ง

คณะกรรมการอิทธิพลการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ พิจารณาประเด็นปัญหานี้แล้ว เห็นว่า ควรกำหนดห้ามไม่ให้รัฐบาลที่พ้นจากตำแหน่งแล้วทำหน้าที่รักษาการในช่วงเลือกตั้ง เพื่อไม่ให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบในการเลือกตั้ง โดยให้ปลัดกระทรวงเป็นผู้ทำหน้าที่ รัฐมนตรีแทนเฉพาะที่จำเป็นเร่งด่วนซึ่งหากไม่ดำเนินการจะเสียหายแก่ประโยชน์ของ ประเทศชาติหรือประชาชน งานในส่วนนโยบายให้รัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง และห้าม ไม่ให้มีการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการในช่วงเลือกตั้ง เว้นแต่เป็นการแต่งตั้งตำแหน่งทาง วิชาการ ซึ่งต้องได้รับความเห็นชอบจาก ก.พ. และ ก.ก.ต. ตามลำดับ นอกจากนั้น ควรยกเลิก การให้ฝ่ายบริหารเป็นผู้กำหนดวันเลือกตั้ง แต่ให้ ก.ก.ต. เป็นผู้กำหนดวันเลือกตั้ง เพื่อความเป็นกลางทางการเมืองอย่างเคร่งครัด

(๒) ปัญหาความเชื่อมั่นในความเป็นอิสระของ ก.ก.ต. ในการใช้อำนาจเกี่ยวกับการ เลือกตั้งที่ล่าช้า รวดรัด และไม่สอดคล้องกับหลักนิติธรรม มีข้อเสนอให้การวินิจฉัยปัญหา เกี่ยวกับการเลือกตั้งทั้งก่อนและหลังการเลือกตั้งเป็นอำนาจของศาล โดยให้มีการจัดตั้ง “ศาลเลือกตั้ง” ขึ้นมาเพื่อพิจารณาคดีดังกล่าว

คณะกรรมการอิทธิพลการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ พิจารณาประเด็นปัญหานี้แล้ว เห็นว่า เพื่อให้การเลือกตั้งเป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ดิธรรม ยังคงคงให้ ก.ก.ต. มีอำนาจ หน้าที่วินิจฉัยข้อพิพาทเกี่ยวกับการเลือกตั้งในระหว่างการจัดการเลือกตั้ง (ไปเหลือแล้วในแตง) เพราะต้องดำเนินการด้วยความรวดเร็ว แต่เพื่อให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นต่อการวินิจฉัย ข้อพิพาทเกี่ยวกับการเลือกตั้งภายหลังการเลือกตั้ง เห็นควรให้มีศาลอุทธรณ์เป็นผู้มีอำนาจ ในการไต่สวนข้อพิพาทเกี่ยวกับการเลือกตั้งหลังการเลือกตั้ง แล้วส่งให้ศาลฎีกาเป็นผู้พิจารณา

(20)

วินิจฉัยซึ่งขาด โดยให้ ก.ก.ต. เป็นผู้มีอำนาจในการฟ้องคดี และ มีการจำกัดเวลาฟ้องและเวลาพิจารณาคดีไม่ให้เกิน ๑๐ เดือน นับแต่วันประกาศผลเลือกตั้ง

นอกจากนั้น เพื่อให้การเลือกตั้งได้รับความเชื่อมั่นมากยิ่งขึ้นในความบริสุทธิ์ ยุติธรรม ต้องกำหนดให้หัวหน้าศาลจังหวัด ทำหน้าที่เป็นประธาน ก.ก.ต. จังหวัด

(๓) ปัญหาการบริจาคมเงินให้พรรคการเมืองที่ยังไม่มีการควบคุมจำนวนเงินที่บริจาคมและผู้บริจาคม มีข้อเสนอให้จำกัดวงเงินที่บุคคลจะบริจาคมเงินให้แก่พรรคการเมืองต่อปี และห้ามไม่ให้นิติบุคคลบริจาคมเงินให้พรรครักการเมือง เพราะนิติบุคคลไม่ได้มีวัตถุประสงค์ในทางการเมือง

คณะกรรมการอธิการการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ พิจารณาประเด็นปัญหานี้แล้ว เห็นว่า เพื่อไม่ให้พรรครักการเมืองตอกย้ำให้อิทธิพลของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือคณะบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ควรจำกัดวงเงินสูงสุดที่บุคคลจะบริจาคมให้พรรครักการเมืองได้ต่อปี เช่น บุคคลธรรมดางานไม่เกิน ๕ แสนบาท ต่อปี เป็นต้น ส่วนนิติบุคคลที่เป็นบริษัทห้างร้าน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ทางการค้าจะบริจาคมเงินให้พรรครักการเมือง ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นในการนับบริษัท ส่วนในกรณีห้างหุ้นส่วนที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล ต้องเป็นมติของที่ประชุมหุ้นส่วนทั้งหมด โดยบริจาคมได้ไม่เกิน ๑ ล้านบาท ต่อปี และต้องบันทึกไว้ในรายงานประจำปีของนิติบุคคลด้วย นอกจากนั้น ต้องห้ามไม่ให้บุคคลหรือนิติบุคคลที่บริจาคมเงินให้พรรครักการเมืองเข้าเป็นคู่สัญญาหรือรับสัมปทานจากรัฐ และในกรณีที่เป็นคู่สัญญาหรือรับสัมปทานกับรัฐอยู่แล้ว ก็ต้องห้ามไม่ให้บริจาคมเงินให้พรรครักการเมืองด้วย เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดธุรกิจการเมือง

(๔) ปัญหาการใช้จ่ายเงินในการเลือกตั้งก็ไม่ระบบตรวจสอบที่ดี มีข้อเสนอให้กำหนดให้มีสมมุนัญชีของพรรครักการเมืองที่มีคุณวุฒิทางการบัญชี มีหน้าที่ในการจัดทำบัญชีค่าใช้จ่ายของพรรครักการเมือง

คณะกรรมการอธิการการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ พิจารณาประเด็นปัญหานี้แล้ว เห็นว่า ควรกำหนดให้พรรครักการเมืองต้องมีสมมุนัญชีของพรรครักการเมืองที่มีคุณวุฒิทางการบัญชี ทำหน้าที่ในการจัดทำบัญชีค่าใช้จ่ายของพรรครักการเมือง เพื่อควบคุมตรวจสอบการใช้จ่ายเงินให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

นอกจากนั้น เห็นควรกำหนดเป็นหลักการให้มีการกำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับการเลือกตั้งว่า

๑) การใช้เงินเพื่อการเลือกตั้งที่ถูกจำกัดวงเงินนั้น ให้เริ่มนับการใช้เงินตั้งแต่วันที่บุคคลได้แสดงให้เป็นในความเป็นจริงว่าจะสมัครรับเลือกตั้ง ไม่ใช่ให้เริ่มนับแต่วันที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดวันเลือกตั้ง เพื่อป้องกันปัญหาการซื้อเสียงล่วงหน้า

๒) ห้ามไม่ให้บุคคล นิติบุคคล วัด โรงเรียน ส่วนราชการต่าง ๆ ฯลฯ ขอรับการสนับสนุนจากบุคคลที่จะสมัครรับเลือกตั้ง

(21)

๓) กำหนดให้การรับเงินหรือผลประโยชน์อื่นได้จากนักการเมืองเพื่อการเลือกตั้ง เป็นความผิด โดยกำหนดโดยให้ผู้รับต้องชดใช้เงินเป็นจำนวน ๕๐ เท่าของเงินหรือผลประโยชน์ที่ได้รับให้แก่รัฐ

๔.๒.๒ การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐเมื่อบุคคลเข้าสู่ตำแหน่งแล้ว

๔.๒.๒.๑ ศาลรัฐธรรมนูญ

(๑) ปัญหาที่ศาลรัฐธรรมนูญถูกวิพากษ์ว่าจารณ์ถึงความเป็นกลางในการทำหน้าที่ จึงมีข้อเสนอให้ยกเลิกระบบศาลรัฐธรรมนูญ แล้วให้ใช้ระบบคณะกรรมการรัฐธรรมนูญแทน

คณะกรรมการอธิการการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ พิจารณาประเด็น ปัญหานี้แล้ว เห็นว่าระบบศาลรัฐธรรมนูญไว้ แต่ต้องมีการปรับเปลี่ยนให้มีการสร้าง เพื่อให้ได้ตุลาการรัฐธรรมนูญที่มีความเป็นอิสระ ตามข้อเสนอในส่วนที่เกี่ยวกับกระบวนการ การสร้างองค์กรอิสระ (ดู ข้อ ๔.๑)

(๒) ปัญหานี้เรื่ององค์ประกอบของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่ไม่ได้สัดส่วน มีการเสนอ ลดสัดส่วนของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญจากศาลฎีกากล ๒ คน โดยนำสัดส่วนที่ลดนั้นไปเพิ่ม สัดส่วนของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่มาจากการตุลาการศาลปกครองสูงสุดอีก ๑ คน และเพิ่มใน สัดส่วนของผู้ทรงคุณวุฒิสาขาаницิตศาสตร์อีก ๑ คน

คณะกรรมการอธิการการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ พิจารณาประเด็น ปัญหานี้แล้ว เห็นว่าควรปรับลดสัดส่วนของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญจากศาลฎีกากล ๒ คน โดยนำสัดส่วนที่ลดลงนั้นไปเพิ่มสัดส่วนของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่มาจากการ ศาลปกครองสูงสุดอีก ๑ คน และเพิ่มในสัดส่วนของผู้ทรงคุณวุฒิสาขาบริหารศาสตร์หรือ นิติศาสตร์อีก ๑ คน เพื่อเพิ่มสัดส่วนแห่งรัฐศาสตร์หรือนักกฎหมายให้มากขึ้น เพราะ ศาลรัฐธรรมนูญเป็นศาลในระบบกฎหมายมหาชน จึงจำเป็นต้องได้ผู้เชี่ยวชาญทางรัฐศาสตร์ หรือนักกฎหมาย

(๓) ปัญหาที่ศาลรัฐธรรมนูญใช้อำนาจกว้างจนเกินไป จึงมีข้อเสนอให้กำหนดไว้ ในรัฐธรรมนูญถึงเขตอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญให้ชัดเจน และไม่ให้มีการตรากฎหมายอื่นใด กำหนดครั้งที่อยู่ในเขตอำนาจศาลรัฐธรรมนูญเพิ่มขึ้น

คณะกรรมการอธิการการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ พิจารณาประเด็น ปัญหานี้แล้ว เห็นว่า ควรกำหนดให้ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจหน้าที่หลักในการวินิจฉัย ประเด็นปัญหาว่ากฎหมายในระดับพระราชบัญญัติหรือเที่ยบเท่าขัดหรือแย้งกับ รัฐธรรมนูญหรือไม่ และหน้าที่อื่นอีกเพียงเท่าที่รัฐธรรมนูญกำหนด และไม่ให้มีการตรา

(22)

กฎหมายอื่นได้กำหนดคดีที่อยู่ในเขตอำนาจศาลรัฐธรรมนูญเพิ่มขึ้น เพื่อป้องกันไม่ให้ภาระของศาลรัฐธรรมนูญมีมากจนเกินไป จนไม่มีเวลาในการทำหน้าที่หลัก

(๔) ปัญหาที่ศาลรัฐธรรมนูญไม่มีการแบ่งองค์คณะพิจารณา มีข้อเสนอให้มีการแบ่งองค์คณะพิจารณา องค์คณะละ ๙ คน โดยให้สิทธิคู่กรณีเลือกคุ้ลากการเป็นองค์คณะ ฝ่ายละ ๔ คน และให้คุ้ลากการที่ได้รับเลือกทั้ง ๙ คน เลือกคุ้ลากการอีก ๑ คน เข้ามาเป็นองค์คณะ

คณะกรรมการยังคงตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ พิจารณาประเด็นปัญหานี้แล้ว เห็นว่า สมควรมีการกำหนดให้มีองค์คณะ ๗ ละ ๙ คน และที่ประชุมใหญ่ของศาลรัฐธรรมนูญ โดยให้เป็นไปตามกฎหมายวิธีพิจารณาความของศาลรัฐธรรมนูญ

(๕) ปัญหาที่วิธีพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญไม่มีการกำหนดรายละเอียดอย่างเพียงพอที่จะอำนวยให้การทำงานของศาลรัฐธรรมนูญมีประสิทธิภาพ จึงมีข้อเสนอให้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญให้วิธีพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญดังตราในรูปแบบของพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญ

คณะกรรมการยังคงตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ พิจารณาประเด็นปัญหานี้แล้ว เห็นว่า ควรกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญให้ตรากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญกำหนดวิธีพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญ โดยกำหนดให้มีหลักประกันพื้นฐานในการพิจารณาคดี

๔.๒.๒ ศาลยุติธรรม

ไม่มี

๔.๒.๒.๓ ศาลปกครอง

ปัญหาของศาลปกครองในการนี้เขตอำนาจหนึ่งคดีเกี่ยวกับการกระทำการทางปกครองขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ มีข้อเสนอให้กำหนดในรัฐธรรมนูญให้ชัดเจนว่า การใช้อำนาจทางปกครองขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญเป็นคดีที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครอง

คณะกรรมการยังคงตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ พิจารณาประเด็นปัญหานี้แล้ว เห็นว่า ต้องกำหนดไว้ในเขตอำนาจศาลปกครองในรัฐธรรมนูญให้ชัดเจนว่า การใช้อำนาจทางปกครองขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญเป็นคดีที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครอง เพื่อให้สามารถมีการตรวจสอบถ่วงดุลการใช้อำนาจ อันจะเป็นการป้องกันการใช้อำนาจตามอำเภอใจ

(23)

๔.๒.๒.๔ ระบบการควบคุมการทุจริต

๔.๒.๒.๔.๑ การแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน

(๑) ปัญหาความไม่ชัดเจนในเรื่องการนับระยะเวลาการพ้นจากตำแหน่งในกรณีที่จงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน หรือยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จ ว่าจะต้องเริ่มนับตั้งแต่เมื่อใด มีข้อเสนอให้กำหนดให้ชัดเจนว่า ในกรณีที่ไม่ยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สิน การนับระยะเวลา ๕ ปี จะต้องนับแต่วันครบกำหนดเวลาที่ต้องยื่น ส่วนกรณีการยื่นบัญชีอันเป็นเท็จ ให้นับตั้งแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พบร่างการยื่นบัญชีเป็นเท็จ ซึ่งจะต้องอยู่ภายในเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่ผู้กระทำได้ยื่นบัญชีไว้ด้วย

คณะกรรมการการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ พิจารณา
ประเด็นปัญหานี้แล้ว เห็นว่า ต้องกำหนดให้ชัดเจนว่า การนับระยะเวลาการต้องห้ามไม่ให้ดำรงตำแหน่งในกรณีไม่ยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สิน ให้นับแต่วันครบกำหนดเวลาที่ต้องยื่น ส่วนในกรณีที่ยื่นบัญชีอันเป็นเท็จ ให้นับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พบร่างการยื่นบัญชีเป็นเท็จ ซึ่งจะต้องอยู่ภายในเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่ผู้นั้นได้ยื่นบัญชีไว้ด้วย

(๒) ปัญหาการกำหนดให้ประธานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้องลงชื่อกับในเอกสารที่ยื่นทุกหน้า มีข้อเสนอให้ยกเลิก เพราะเป็นการสร้างภาระโดยไม่จำเป็น

คณะกรรมการการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ พิจารณา
ประเด็นปัญหานี้แล้ว เห็นว่า ควรยกเลิกการกำหนดให้ประธานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้องลงชื่อกับในเอกสารทุกหน้า เพราะเป็นการสร้างภาระเกินความจำเป็น

(๓) ปัญหาการกำหนดให้เปิดเผยบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเฉพาะของนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี ยังไม่เป็นการเพียงพอที่จะให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ มีข้อเสนอให้มีการเปิดเผยบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาต่อสาธารณะด้วย

คณะกรรมการการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ พิจารณา
ประเด็นปัญหานี้แล้ว เห็นว่า เพื่อความโปร่งใสในการใช้อำนาจรัฐ และเพิ่มการมีส่วนของประชาชนในการเข้ามาช่วยตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ควรกำหนดให้มีการเปิดเผยบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาต่อสาธารณะด้วย

๔.๒.๒.๔.๒ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

(๑) ปัญหาที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) มีอำนาจหน้าที่มาก ครอบคลุมทั้งการตรวจสอบผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและ

(24)

ข้าราชการประจำ ทำให้โดยสภาพไม่อาจทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะงานล้นมือ จึงมีข้อเสนอให้กำหนดอำนาจหน้าที่ของ ป.ป.ช. ไว้ในรัฐธรรมนูญ ให้มีอำนาจหน้าที่เฉพาะการตรวจสอบผู้ดํารงตำแหน่งทางการเมืองเท่านั้น ส่วนการตรวจสอบข้าราชการประจำอื่น อาจตั้งหน่วยงานใหม่ขึ้นเพื่อทำหน้าที่ในการตรวจสอบการทุจริตคล้ายกับ “คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ” (ป.ป.ป.) ในอดีต

คณะกรรมการอิทธิพลตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ พิจารณา

ประเด็นปัญหานี้แล้ว เห็นว่า ควรกำหนดอำนาจหน้าที่ของ ป.ป.ช. ไว้ในรัฐธรรมนูญ ให้มีอำนาจหน้าที่เฉพาะการตรวจสอบผู้ดํารงตำแหน่งทางการเมืองและข้าราชการระดับสูง (ระดับ ๙ ขึ้นไปหรือเทียบเท่า) เท่านั้น ส่วนการตรวจสอบข้าราชการประจำอื่น ควรตั้งหน่วยงานใหม่ขึ้นเพื่อทำหน้าที่ในการตรวจสอบการทุจริตคล้ายกับ “คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ” (ป.ป.ป.) ในอดีต แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจเรียกสำนวนจาก ป.ป.ป. มาพิจารณาเองได้ หากเห็นว่า เป็นเรื่องสำคัญ หรือเกี่ยวกับทุจริตของผู้ดํารงตำแหน่งระดับสูงที่อยู่ในอำนาจ ป.ป.ช.

(๒) ปัญหาคดีอาญาของผู้ดํารงตำแหน่งทางการเมืองเป็นคดีที่มีการกำหนดอายุความคดีอาญาไว้ ทำให้ผู้กระทำความผิดพยาຍาหมดหน่วงไม่ให้มีการดำเนินคดีอาญาเพื่อให้คดีขาดอายุความ จึงมีข้อเสนอกำหนดให้คดีอาญาของผู้ดํารงตำแหน่งทางการเมือง เป็นคดีที่ไม่มีอายุความ

คณะกรรมการอิทธิพลตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ พิจารณา

ประเด็นปัญหานี้แล้ว เห็นว่า ควรกำหนดให้ระยะเวลาที่กำหนดให้ ป.ป.ช. สามารถตรวจสอบการทุจริตของผู้ที่พ้นจากตำแหน่งไปแล้วการทำได้ภายใน ๑๐ ปี (แทนที่จะเป็นระยะเวลาเพียง ๔ ปี)

๔.๒.๒.๓ การถอดถอนออกจากอภิการประจำตำแหน่ง

ไม่มี

๔.๒.๒.๔ การดำเนินคดีอาญา กับผู้ดํารงตำแหน่งทางการเมือง

ปัญหาที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดํารงตำแหน่งทางการเมือง เป็นศาลมีพิจารณาพิพากษาคดีอาญา แต่มีเพียงชั้นเดียว และมีการกำหนดให้คำพิพากษากถึงที่สุด ทำให้ในกรณีที่เกิดความผิดพลาดในการดำเนินคดี ไม่มีองค์กรตรวจสอบ จึงมีข้อเสนอให้แก้ไข โดยกำหนดให้สามารถอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดํารงตำแหน่งทางการเมือง ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาได้ แต่จำกัดเฉพาะการอุทธรณ์ในปัญหาข้อกฎหมาย

(25)

คณะกรรมการอิทธิการการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ พิจารณา
ประเด็นปัญหานี้แล้ว เห็นว่า ควรกำหนดให้สามารถอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลฎีกา
แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาได้ เพื่อการตรวจสอบ
ที่รับรองและยุติธรรม แต่จำกัดให้อุทธรณ์ได้เฉพาะปัญหาข้อกฎหมายเท่านั้น เพราะ
ข้อเท็จจริงศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นศาลที่เห็นการ
สืบพยาน ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกามิได้เห็นการสืบพยาน จึงควรให้ยุติด้านข้อเท็จจริงตามที่
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยชี้ขาด

๔.๒.๔ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

(๑) ปัญหาอำนาจหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาที่มีความซ้ำซ้อนกับ
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จึงมีข้อเสนอให้ยุบผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เพราะ
ทำงานได้ไม่คุ้มค่า และซ้ำซ้อนกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คณะกรรมการอิทธิการการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ พิจารณาประเด็น
ปัญหานี้แล้ว เห็นว่า ควรให้มีผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาต่อไป เพราะจุดเด่นของ
ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา คือ การตรวจสอบทุกข์ของประชาชนที่เกิดจากการกระทำ
ของรัฐเป็นสำคัญ แม้การใช้อำนาจรัฐนั้นจะเป็นการใช้อำนาจที่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งไม่
สามารถดำเนินการทางศาลได้ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาก็สามารถเข้ามาเสริมใน
ส่วนนี้ได้

(๒) ปัญหาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาไม่อาจดูแลทุกข์สุขของประชาชนใน
เชิงรุกโดยการเข้าไปสอบสวนเรื่องที่ไม่มีผู้ร้องเรียนได้ เพราะมีอำนาจเฉพาะการพิจารณาสอบสวน
เรื่องที่มีการร้องเรียน จึงมีข้อเสนอให้กำหนดให้ผู้ตรวจการแผ่นดินสามารถเข้าไปสอบสวนเรื่อง
ที่ไม่มีผู้ร้องเรียนได้

คณะกรรมการอิทธิการการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ พิจารณาประเด็น
ปัญหานี้แล้ว เห็นว่า ควรกำหนดให้อำนาจผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภารасสามารถเข้าไป
ตรวจสอบหรือสอบสวนเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ได้โดยไม่ต้องมีผู้ร้องเรียน

๔.๒.๕ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ปัญหาที่มองว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทำงานไม่คุ้มค่ากับ
งบประมาณที่ได้รับ จึงมีข้อเสนอให้ยุบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คณะกรรมการอิทธิการการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ พิจารณาประเด็น
ปัญหานี้แล้ว เห็นว่า ควรให้คงมีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต่อไป เพื่อให้ดูแล

(26)

ในด้านสิทธิมนุษยชน โดยให้มีอำนาจเพิ่มเติมในเรื่องการเสนอประเด็นปัญหาในเรื่องกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติหรือที่ยิบเท่าขัดหรือแยกต่อรัฐธรรมนูญ ต่อศาลรัฐธรรมนูญ ได้รวมทั้ง กฎข้อบังคับ ที่ออกโดยฝ่ายบริหารที่ลงทะเบิดสิทธิมนุษยชนต่อศาลปกครองได้

๕.๒.๒.๗ การตรวจสอบแผ่นดิน

ปัญหานี้เรื่องอำนาจหน้าที่ระหว่างคณะกรรมการตรวจสอบแผ่นดิน กับผู้ว่าการ ตรวจสอบแผ่นดิน จึงมีข้อเสนอให้กำหนดให้ชัดเจนว่าอำนาจหน้าที่ใดเป็นของคณะกรรมการตรวจสอบแผ่นดิน หรือของผู้ว่าการตรวจสอบแผ่นดิน เพื่อป้องกันการโต้แย้งอันทำให้การทำงานไม่มีประสิทธิภาพ

คณะกรรมการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ พิจารณาประเด็นปัญหานี้แล้ว เห็นว่า ต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าอำนาจหน้าที่ใดเป็นของคณะกรรมการตรวจสอบแผ่นดิน หรือของผู้ว่าการตรวจสอบแผ่นดิน เพื่อป้องกันการโต้แย้งกันในการใช้อำนาจ

๕. ข้อเสนอในการจัดตั้งองค์กรและกลไกเพิ่มเติมที่ไม่มีอยู่ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (พ.ศ.๒๕๔๐) เพื่อการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ

นอกจากการแก้ไขการตรวจสอบอำนาจหน้าที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ (พ.ศ.๒๕๔๐) เพื่อให้การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริงแล้ว คณะกรรมการตรวจสอบการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ เห็นควรให้มีการกำหนดองค์กรและกลไกในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

๕.๑ กำหนดให้มีระบบการควบคุมการล็อบบี้

กำหนดให้มีการเปิดเผยการพบปะกับผู้担当ตำแหน่งทางการเมืองและข้าราชการประจำระดับสูงในเรื่องอันเป็นหน้าที่ราชการ

๕.๒ กำหนดให้มีผู้ใต้ส่วนอิสระ (Independent Counsel เหมือนดังเช่นของสหรัฐอเมริกา)

ผู้ใต้ส่วนอิสระนี้ จะเป็นบุคคลเพียงคนที่กำหนดให้มีอ่อนหนึ่งอัยการในคดีที่มีการกล่าวหาว่าผู้担当ตำแหน่งระดับสูงกระทำความผิดกฎหมายหรือจริยธรรม ซึ่งตั้งข้อเป็นกรณเฉพาะเพื่อดำเนินการสอบสวนเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อนำเสนอต่องค์กรที่มี

(27)

อำนาจเพื่อพิจารณาในจังหวัด ผู้ได้ส่วนอิสระนี้จะได้บันประมวลไม่จำกัดเพื่อการดำเนินการ และกำหนดให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๒ ปี หากไม่เสร็จให้ขอขยายระยะเวลาต่อ ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาได้ เพื่อให้การสอบสวนเป็นไปโดยอิสระและรอบคอบ ทั้งนี้ ควรให้ ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาเป็นผู้พิจารณาตั้งผู้ได้ส่วนอิสระ เมื่อมีเหตุที่จะดำเนินการสอบสวน

ส่วนการเริ่มกระบวนการกำหนดให้มีผู้ได้ส่วนอิสระ กำหนดให้เริ่มโดย ประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่น้อยกว่า ๕๐,๐๐๐ คน หรือมติของสภาผู้แทนราษฎร หรือ มติของวุฒิสภา หรือมติของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

๕.๓ กำหนดให้มีการตรากฎหมายว่าด้วยจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมือง ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่รัฐ

กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญให้มีการตรากฎหมายว่าด้วยจริยธรรมของ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่รัฐ และกำหนดให้การฝ่าฝืน กฎหมายดังกล่าวเป็นเหตุนำไปสู่การถอดถอนออกจากตำแหน่งได้

๕.๔ กำหนดให้ประชาชนสามารถถอดถอนนายกรัฐมนตรีโดยตรง

กำหนดให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่า ๑.๕ แสนคน เข้าชื่อยื่นขอ ต่อ ก.ก.ต. เพื่อจัดให้มีการลงคะแนนถอดถอนนายกรัฐมนตรี (Recall) โดยประชาชน ทั้งประเทศ ลักษณะโดยเสียงข้างมากไม่เห็นชอบด้วยกันการถอดถอน มิให้ถือว่าเป็น การให้ความเห็นชอบ ในตัวนายกรัฐมนตรี ทั้งนี้ จะยื่นขอให้ถอดถอนอีกไม่ได้ตลอด ภาระการดำรงตำแหน่งของนายกรัฐมนตรีท่านนั้น

๕.๕ เพิ่มมาตรการคุ้มครองข้าราชการ พนักงาน และเจ้าหน้าที่ของรัฐ จากการกระทำที่มิชอบด้วยกฎหมาย

เพิ่มมาตรการคุ้มครองข้าราชการ พนักงาน และเจ้าหน้าที่ของรัฐ จาก การกระทำที่มิชอบด้วยกฎหมายโดย

๑) ให้ข้าราชการ พนักงาน และเจ้าหน้าที่ของรัฐ บันทึกการกระทำซึ่ง ผู้นั้นเห็นว่าขัดกฎหมายหรือส่อไปในทางทุจริต ในกรณีที่มีการสอบสวนเรื่องดังกล่าว หากไม่มีการบันทึกความเห็นดังกล่าวไว้เป็นลายลักษณ์อักษรให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้นั้น มีส่วนรู้เห็นในการกระทำดังกล่าวด้วย

๒) ให้ข้าราชการ พนักงาน หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่ได้แย้ง คัดค้าน การดำเนินการที่ส่อว่าผิดกฎหมาย หรือส่อว่าทุจริต ให้เสนอเรื่องดังกล่าวให้

(28)

คณะกรรมการกฤษฎีกาวินิจฉัยก่อนจะดำเนินการได้ ในกรณีที่คณะกรรมการกฤษฎีกาวินิจฉัยว่า การกระทำดังกล่าวส่อไปในทางผิดกฎหมาย หรือส่อทุจริต ให้คุ้มครองข้าราชการดังกล่าว โดยห้ามแต่งตั้งหรือโยกย้ายในทางเสียประโยชน์ภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยกฎหมาย และให้ส่วนราชการพิจารณาความดีความชอบเป็นกรณีพิเศษให้ข้าราชการผู้นั้นในระหว่างเวลาดังกล่าว

๓) หากข้าราชการ พนักงาน หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งไม่มีการตรวจสอบและพบว่ามีการกระทำอันเป็นการทุจริตจริง ก็ให้ข้าราชการผู้นั้นได้รับสินบนนำจับตามจำนวนที่กฎหมายกำหนด
